

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 8. Quomodo se gerere debet Confessarius cum Ecclesiasticis, quando
eorum conscientiæ notitiam non habet?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

nendam coronam, vel ad evitandam mortem infamem, nihil ei impossibile videretur; & tamen ad vitandam mortem æternam, & cœlum comparandum, renuit sibi hanc salutarem vim inferre.

S. Carol. in
Instruct. Confessor.

Perche puo
accadere tal
caso, ch'el pe
nitente con
tutti gli ri
cordi e modi
che gli ven
gono pro
posti dal pru
dente & ze
lante Con
fessore, ve
ramente non
possa lasciare
l'occasione
senza perico
lo ò scanda
lo: deve il
Confessore
servirsi di
questi rime
dii. Primie
ramente dif
ferisca l'as
solutezione sin
tanto che ve

da prova di vera emendatione. Deve proporgli quelli rimedii che gli parranno piu opportuni e necessari, come per esempio, ordinargli che non si trovi solo con la tal persona, assegnarli orationi, qualche maceratione della carne, e sopra tutto le frequenti Confessioni, & altri simili. E se dopo questa diligenza fatta da lui, ò da altro Confessore precedente, non si farà emendata, non gli dia l'assolutezione sin che attualmente non habbia levata l'occasione.

Quest. 8. Quomodo se gerere debet Confessarius cum Ecclesiasticis, quando eorum conscientia notitiam non habet?

Nihilominus tamen, si Confessarius videat, occasionem talem esse, ut ab ea vix pœnitens liberare se possit, eumque in desperationem præcipitem agi, si relinquendi eam occasionem, ei necessitatem imponeret, v. g. si filia familias, occasione peccandi implicita sit in ipsa Patris domo, & non possit eam devitare, nisi Parentes deserendo. In talibus casibus differenda tantum est absolutio, donec constet pœnitentem non amplius in peccatum casurum, ut ait S. Carolus: Præscribenda tamen est vitæ ratio, quâ relapsus caveri possit. v. g. ut nunquam sola reperiat cum illo cum quo peccavit, obligare illam ad orationes faciendas, carnemque maceratione domandam, illam etiam obligare debet, ut frequentius ad Confessionem accedat, & similia: sin autem, post similes præcautiones, comperiat Confessarius pœnitentem in illud peccatum relabi, deneganda prorsus est absolutio, donec omnino deseruerit proximam peccandi occasionem, quidquid tandem evenire debeat. Ita S. Carolus, Act. p. 4. in Instruct. Confess.

De Sacram. Pœnit. Cap. IX. 155

Resp. Tenetur in hoc casu illos interrogare circa res ad eorum statum pertinentes; v. g. quo pacto & quo motivo, Ordines susceperint? si habeant Beneficia, quomodo illa obtinuerint? utrum plures habeant? an proventus impendant ad alendos pauperes, & ad Ecclesiæ necessitates, detractâ congruâ ad propriam sustentationem portione, quemadmodum tenentur? an Missam illa intentione celebrent, ut ex hoc pecuniam consequantur, quia peccarent mortaliter juxta S. Thomam, qui ait: *Non potest tamen Sacerdos illa intentione celebrare, ut ex hoc pecuniam consequatur, quia peccaret mortaliter*: An sciant cæremonias, & Rubricas Missalis & Breviarii? si addicti sint choro, quomodo hoc fungantur Officio? si sunt Confessores, eos interrogare debet, an ea sciant, quæ ad hoc munus exercendum necessaria sunt? si indulgentiores quàm par est erga pœnitentes suos fuerint, iis non imponendo congruas pro magnitudine criminum pœnitentias, quod tamen facere tenentur ex præcepto Concilii Tridentini, qui ait: *Debent ergo Sacerdotes Domini, quantum Spiritus & prudentia suggererit, pro qualitate criminum, & pœnitentium facultate salutare, & convenientes satisfactiones injungere*? An se duros præbuerint, impatientes, & charitate destitutos erga pœnitentes? & in his casibus absolvendi non sunt, nisi videantur dispositi ad sequendas sanctas Ecclesiæ leges. Si sint Prædicatores, debet inquirere, utrum prædicent ad sibi laudes & favores hominum acquirendos, aut propter lucrum temporale? Vide quæ diximus, Tomo 2. Tract. 2. cap. 3. q. 30. & 31. utrum sciant quod dicit S. Carolus: *Pu- blicorum peccatorum illecebras, quas homines, depravata consuetudinis errore decepti,*

S. Th. Opus.
De Offic. Sa-
cerd. p. 1187.
unico

Concil. Tri-
dent. sess. 14.
cap. 81

S. Carol.
Actis rit.
Officiæ con-
cionas oris-

„ pro nihilo putant, Concionator perpetuò re-
 „ prendat, atque in summum odium adducere
 „ contendat: spectacula, ludos, ludicrasque res
 „ id generis, quæ ab ethnicorum moribus origi-
 „ nem ducunt, disciplinæque Christianæ adver-
 „ santur, perpetuò derestabitur, execrabitur
 „ choreas, saltationes, ac tripudia, quibus mor-
 „ tiferæ cupiditates excitantur; de suggestu gra-
 „ viter reprehendet, atque insectabitur scenicas
 „ personatasque actiones, omnem in muliebri
 „ vestitu luxum, caudatas vestes, superbum or-
 „ natum, deformem illam capitis ornandi spe-
 „ ciem, muliebres fucos, ac pigmenta, cætera-
 „ que ad mollitiem, atque adeo ad libidinis in-
 „ citamentum fœdè excogitata omni persuasio-
 „ num vi, & argumentorum quasi telis oppug-
 „ nabit; effusam etiam virorum impensam &
 „ omnem intemperantiam omni studio coarguet:
 „ servorum, quorum opera nulla est, neque
 „ domi, neque foris, multitudinem inutilem,
 „ ac desidem supervacaneam dissuadebit: epulas
 „ illas sumptuosas & comestiones immoderatas
 „ à frugalitate Christiana alienas; omnis intem-
 „ perantiæ, impudiciæ, libidinis, aliorumque
 „ vitiorum illecebras arguet, increpabit, atque
 „ planè dissuadebit; omnem aleam, omnemque
 „ ejus generis ludum, unde jurgiis, furto, ma-
 „ ledictis, ac aliis malis, maleficiisque, quasi
 „ fores aperiuntur, graviter objurgabit, atque
 „ exagitabit: eorum peccata exagitabit, insecta-
 „ bitur, qui ædes suas quasi ad ludum aleato-
 „ rium exponunt, multorum otiosam vitam,
 „ atque voluptuariam ita facilè peccatis exposi-
 „ tam, reprehendet quàm sapissimè.

